

necnon translatum per gradus stabilirent; qui vocum qualitates et harmoniam expendere-
rent; qui regulas construendis vocibus et
phrasibus præfigerent; qui definirent quæ-
nam præsertim Dialectus magis venusta
varia canora regularis abundans sit, in
qua consonantes vocalibus æqua proportio-
ne temperantur, ut dein talis Dialecti massa
pro basi doctæ Linguae efformandæ assu-
meretur; qui ultro lege sancirent quo sono
quælibet vocalis et consonans et syllaba et
vox pronuncianda esset; qui decernerent qua
facili et communi orthographia esset utendum;
quando consonantes ob productum sonum
geminandæ forent; qui præscriberent latinis
litteris et scribendum et imprimendum esse,
quippe hæ sunt præ cæteris pulchrioris
formæ, sunt omnibus nationibus communes,
sufficiunt omnibus sonis, si asperi ac barba-
ri demantur, rite exprimendis; quæ reddunt
Linguam cum domesticis tum extraneis lon-
ge faciliorem amœnioremque, atque eædem
sunt a primis sæculis in Illyricum invectæ,
quemadmodum doctissimus Katancsich pro-
bat ex monumentis Sirmiensibus aliisque,
quæ per Illyricum disseminata reperiuntur,
quæve successu temporis majori numero ex-
tumulabuntur, Illyrios jam longe ante Cy-
rillum et Methodium latinis characteribus u-
sos fuisse. Litteræ, quas isti duo Slavorum
apostoli ex aliis confuse commiscuerunt,

non